

Ενημέρωση Μελών, Φίλων, και Συνεργαζών του Συνδέσμου

Acting Editor: Costas Efthymiou

Page 11 Μπαμπινιώτης για "μακεδονική γλώσσα" (video)

Macedonia

**Well-known Hellenes the
Macedonians,
Genuine offspring of the ancient
Hellenes.**

**They complemented the Hellenic
race,
Being the glory of historic
Hellenism!**

The famous events of Homeric epics,
That glorified once the hills of Troy,
Lived again in the Macedonian lands,
Legends of Achilles, Patroclus, Gods.

To the Ancient Hellenes well befitted
The great works and measured words.
Of all the children of ancient Hellene,
Only the Dorians acted like heroes.

But the Ionian Hellenes challenged
The Dorians for the hegemonic title,
Being unable to resist the temptation
And to act for the Hellenic harmony!

**A durable tie united all the
Hellenes,
Holding them like a tree's
branches,
A common tongue, religion,
customs,
Segregating them from the
Barbarians.**

When the Persian armies appeared,
The Macedonian land was overrun,
But Thermopylae were guarded well
By Hellenes who stopped them there.

The new victorious sounds of Salamis
Will be added to those of Marathon,
And Hellenic warriors will erect high
The trophies at the field of Plataea.

**There, too, Alexander's grandfather,
Like a true hero, will fight to the
end,
Bringing glory and honor to Greeks
And to Barbarians a lasting shame!**

Later on the younger Alexander,
With great courage and power
Will bring unity to the Hellenes,
And end to the Persian Empire!

The Son of Zeus he will be called,
He will spread new glorious light
To the very end of known world,
Putting an end to Greek discord.

But now many envious eyes turn
To Macedonia's fertile land again,
A historical fraud is perpetrated
Sometimes secretly and others not.

**May all patriotic Hellenes remain
Faithful to the future of Hellenism!
Ready, if need be, to protect it anew
With heroic and victorious arms!**

May the praise of excellence décor
The heads of the youth like a wreath,
Bestowing glory and honor to them,
Offspring of the glorious ancestors!

If one were to add up the past glories
Of the race, Athenian and Spartan too,
And compare them to the Macedonian,
He would find them to be equivalent!

**The extended torch of Hellenism
Macedonia received gratefully,
And spread its light far and wide
With the power of virtuous acts.**

The corners of the East and West
Were lightened by new Hellenic light,
Precepts of the Hellenic wisdom,
As universal bond of fine threads.

Nous, as a Monarch, rules the Cosmos,
Giving laws to the cities as a lawgiver,
The crown of excellence shall honor
Only the protagonists in the Games!

A. M. A.

10 μύθοι και αλήθειες για το ζήτημα του ονόματος «Μακεδονία»

Μύθος 1ος. Πρώτο μέρος.

140 χώρες την αναγνωρίζουν ως «Μακεδονία», άρα πρέπει κι εμείς αφού χάσαμε το παιχνίδι.

Αλήθεια: Οι διμερείς αναγνωρίσεις υστερούν των διεθνών. Δεν υπάρχει ούτε μία αναγνώριση διεθνούς οργανισμού ως «Μακεδονία». Παντού είναι ως πΓΔΜ. Όταν μία χώρα που τους έχει αναγνωρίσει ως «Μακεδονία» έχει επίσημο ρόλο ως εκπρόσωπος ή προεδρεύουσα χώρα ενός διεθνούς οργανισμού, τότε χρησιμοποιεί το πΓΔΜ. Αυτό κάνει ήδη το πρώτο εξάμηνο του 2018 η Βουλγαρία ως προεδρεύουσα της ΕΕ, παρόλο που ήταν η πρώτη χώρα που την αναγνώρισε ως «Μακεδονία».

Μύθος 1ος. Δεύτερο μέρος.

140 χώρες την αναγνωρίζουν ως «Μακεδονία», άρα πρέπει κι εμείς αφού έτσι θα συνεχίσουν να την ονομάζουν.

Αλήθεια: Οι αναγνωρίσεις ως «Μακεδονία» μέχρι σήμερα συμπεριλαμβάνουν τον όρο ότι οι αναγνωρίσεις αυτές ισχύουν έως ότου η Ελλάδα συμφωνήσει με τα Σκόπια σε νέο όνομα. Τότε, θα ισχύσει το νέο όνομα.

[Το είπε ο ίδιος ο υπουργός εξωτερικών Νίκος Κοτζιάς στη ΕΡΤ]

Μύθος 2ος.

Το πΓΔΜ περιλαμβάνει ήδη τον όρο Μακεδονία, άρα τους έχουμε αναγνωρίσει ήδη.

Αλήθεια: Το πΓΔΜ είναι «πρώην» όνομα. Το πΓΔΜ αναφέρεται σε (πρώην) «Γιουγκοσλαβική» Δημοκρατία, η οποία δεν υπάρχει. Το πΓΔΜ είναι προσωρινό όνομα μέχρι να υπάρξει τελική συμφωνία. Δεν μπορεί να προδικάσει το αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσης.

Υστερόγραφο. Στην πιο πάνω συνέντευξη του Κοτζιά στην ΕΡΤ σε άλλο σημείο λέει ότι οι Σκοπιοί αξιωματούχοι θεωρούν «ρατσιστικό» και ενοχλητικό το «πΓΔΜ» επειδή αναρωτιούνται «δηλαδή εμείς είμαστε πρώην, δεν υπάρχουμε; μόνο πρώην όνομα έχουμε;». Ε ναι, το πΓΔΜ είναι πρώην όνομα. Μέχρι να υπογράψει η Ελλάδα είναι πρώην όνομα.

Μύθος 3ος.

Τους έχουμε ήδη αναγνωρίσει τον όρο Μακεδονία όταν ήταν μέρος της Γιουγκοσλαβίας.

Αλήθεια: Δεν έχουμε κάνει αναγνώριση κράτους. Το όνομα της επαρχίας ή ομοσπονδίας, είναι εσωτερικό όνομα του κράτους. Άλλωστε, είχαμε κι εμείς όλο αυτό το διάστημα εσωτερικό όνομα περιφέρειας με το όνομα Μακεδονία. Η ισορροπία δύο εσωτερικών ονομάτων σπάει, όταν το ένα καθίσταται κράτος. Διότι όνομα κράτους σημαίνει όνομα εθνότητας και όνομα γλώσσας. Ενώ το εσωτερικό όνομα όχι. Το ζήτημα αναγνώρισης κράτους με το όνομα Μακεδονία εμφανίστηκε τον χειμώνα του 1991. Όχι νωρίτερα.

[Προσθήκη. 4 Ιουνίου 2018: Συμπληρωματική εξήγηση του «τρίτου μύθου», επειδή τις τελευταίες η μέρες, οργιάζει η χρήση του συγκεκριμένου μύθου και χρήζει εμβάθυνσης:

Ένα εσωτερικό όνομα κράτους υπόκειται στην πλήρη και απόλυτη δικαιοδοσία του κράτους.

Όταν το εσωτερικό όνομα καθίσταται όνομα κράτος, τότε αλλάζουν όλα τα δεδομένα: αποκτά διεθνές πρόσωπο, αποκτά διακριτές εξωτερικές σχέσεις, αποκτά πολιτική ισοτιμία με άλλες αντίστοιχες οντότητες (κράτη), οι εκπρόσωποί του αποκτούν ομολόγους τους στο εξωτερικό (ο πρωθυπουργός του διαθέτει ομόλογο σε άλλο κράτος, οι υπουργοί το ίδιο – δηλαδή δεν είναι μόνο για εσωτερική χρήση), γίνεται μέλος στον ΟΗΕ, με επακριβώς ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις κατά την χάρτα του ΟΗΕ και ό,τι άλλο διέπει τις διεθνείς σχέσεις γενικότερα, αποκτά δικαιώματα και υποχρεώσεις απέναντι στο διεθνές δίκαιο κλπ. Όλα αυτά δηλαδή που προηγουμένως τα διεκπεραιώνει κάποιος άλλος (η ομοσπονδιακή κυβέρνηση), τώρα τα διεκπεραιώνει η νέα αυτή πολιτική οντότητα.

Το ερώτημα αναγνώρισης ενός τέτοιου ανεξάρτητου κράτους, όπως το περιγράφω πιο πάνω, δηλαδή πολιτικώς ισοτίμου με την Ελλάδα, είναι ερώτημα κοπής 1991. Δεν υπήρξε ποτέ άλλοτε τέτοιο ερώτημα. Εφόσον δεν υπήρξε πιο πριν τέτοιο ερώτημα, δεν έχει καμία σημασία τι συνέβη ως προς αυτό.

Έστω όμως ότι πράγματι είχε σημασία, τι συνέβη πιο πριν. Έστω δηλαδή ότι πράγματι η Ελλάδα αναγνώρισε το 1943 (εβρισκόμενη σε πόλεμο) ή το 1944 ή το 1949 (σε εμφύλιο) ή το 1959 (κυκλοφορεί ένα ΦΕΚ με αναφορά σε «Γιουγκοσλαβική Μακεδονία») ή όποτε άλλοτε θέλετε, την «Δημοκρατία της Μακεδονίας» και έστω ότι αυτή η αναγνώριση ήταν χάρισμα του ονόματος σε ένα άλλο κράτος, άρα ότι δέσμευε την χώρα αιωνίως.

Ρωτώ: γιατί δεν τέθηκε αυτό το 1991 ή το 1992 ή το 1995; Το ξέχασαν; Τους ξέφυγε;

Γιατί μπήκε ένα κράτος στον ΟΗΕ με προσωρινό όνομα; (για πρώτη φορά στην Ιστορία)

Γιατί μπήκε ένα κράτος στον ΟΗΕ με υποχρέωση να διαπραγματευτεί το τελικό του όνομα με άλλο μέλος ; (επίσης για πρώτη φορά στην Ιστορία)

Γιατί μπήκε ένα κράτος στον ΟΗΕ και δόθηκε το δικαίωμα σε ένα άλλο κράτος (την Ελλάδα) να υπογράψει ως προς το ποιο θα είναι το τελικό κοινά αποδεκτό όνομα αυτού του κράτους (επίσης, για πρώτη φορά στην Ιστορία)

Γιατί 26 χρόνια μετά την ανεξαρτησία, την είσοδο στο ΝΑΤΟ, ζητάνε πάλι από την Ελλάδα να υπογράψει και να αποδεχθεί το τελικό όνομα αυτού του κράτους;

Γιατί όλα αυτά, εάν η αναγνώριση έχει ήδη γίνει;

Επειδή απλούστατα δεν έχει γίνει. Επειδή άλλο πράγμα ένα κράτος να αποφασίζει να ονομάσει κάτι για εσωτερική χρήση και τελείως άλλο πράγμα ένα κράτος να ζητήσει να χρησιμοποιήσει ένα όνομα στις εξωτερικές του σχέσεις.

Στους υπόλοιπους μύθους που ανατρέπονται, είναι σαφές ότι το βασικό πρόβλημα της Ελλάδας (κατ' εμέ) είναι το σπάσιμο της αναλογικότητας, το σπάσιμο της συμμετρίας, η ασυμμετρία χρήσης του ονόματος σε μία υποδεέστερη εσωτερική περιφέρεια (από την Ελλάδα) έναντι χρήσης του ονόματος εξωτερικά, στις διεθνείς σχέσεις μίας χώρας (από τα Σκόπια). Αυτή η ανισορροπία γεννά μία αποκλειστικότητα διεθνούς χρήσης. Αυτή η αποκλειστικότητα γεννά τα προβλήματα και τις αντιρρήσεις μας.]

Μύθος 4ος.

Μας πιέζουν οι Αμερικάνοι. Πρέπει να υποχωρήσουμε.

Αλήθεια: Ας δεχτούμε, χάριν συζήτησης, ότι οι Αμερικάνοι πιέζουν να ενταχθεί η χώρα στο ΝΑΤΟ. Δεν τους ενδιαφέρει τόσο το όνομα, όσο η ένταξη. Ποιος καίγεται περισσότερο να ενταχθεί από τα δύο μέρη; Η Ελλάδα ή τα Σκόπια; Προφανώς τα Σκόπια. Αυτοί που καίγονται, αυτοί υποχωρούν. Εμάς δεν μας νοιάζει. Οι Αμερικάνοι πιέζουν για λύση. Πιέζουν αυτόν που έχει ανάγκη να λάβει κάτι ως αντάλλαγμα, δηλαδή την ένταξη. Όχι αυτόν που δεν θα λάβει τίποτα.

[Επίσης, η γεωστρατηγική αξία των Σκοπίων είναι αδιευκρίνιστη. Δεδομένου ότι το Κόσσοβο είναι αμερικανικό προτεκτοράτο και εκεί υπάρχει ίσως η μεγαλύτερη αμερικανική βάση στην Ευρώπη και πλήρης αμερικανικός έλεγχος, από την πλευρά της Αλβανίας, και δεδομένου ότι η Βουλγαρία είναι η πιο φιλοαμερικανική χώρα στα Βαλκάνια και δεδομένου ότι εμείς είμαστε ήδη στο ΝΑΤΟ, η γεωστρατηγική αξία των Σκοπίων για τους αμερικανούς γίνεται ελάχιστη]

Μύθος 5ος.

Μας συμφέρει στρατηγικά να ενταχθούν τα Σκόπια στο ΝΑΤΟ. Αντίπαλός μας ουσιαστικά είναι η Τουρκία.

Αλήθεια: Τα Σκόπια τα έχουν προσεγγίσει οι Τούρκοι από το 1991 με διάφορους τρόπους, μέχρι και με άμεση οικονομική ενίσχυση. Είναι πασιφανές ότι εντός ΝΑΤΟ τα Σκόπια θα συνηγορούν συνεχώς υπέρ των θέσεων της Τουρκίας εναντίον μας.

Υγ. Για παράδειγμα, το άγαλμα του Μεγάλου Αλεξάνδρου στο αεροδρόμιο των Σκοπίων ήταν τουρκική δωρεά.

Μύθος 6ος.

Η λύση του ζητήματος θα φέρει σταθερότητα στην περιοχή και στο εσωτερικό τους.

Αλήθεια: Από πού συνάγεται αυτό το συμπέρασμα; Το κράτος των Σκοπίων είναι εγγενώς ασταθές επειδή το 30% του πληθυσμού είναι Αλβανοί. Το ΝΑΤΟ είναι στρατιωτική συμμαχία των Αμερικανών. Η Ισπανία είναι στο ΝΑΤΟ και κινδυνεύει με διάλυση στο εσωτερικό της. Το Ηνωμένο Βασίλειο διενήργησε δημοψηφισμα αποσκίρτισης της Σκωτίας, ενώ βρέθηκε για δεκαετίες σε ένα είδος ψυχρού πολέμου με την Ιρλανδία. Καμία εσωτερική ασφάλεια δεν διασφαλίζει το ΝΑΤΟ. Μόνο συμμαχία διασφαλίζει έναντι κοινών εξωτερικών εχθρών. Και ως μέλος του ΝΑΤΟ, θα μπορούσε να διαλυθεί ή να αποσταθεροποιηθεί από μόνο του.

Μύθος 7ος. Πρώτο μέρος.

Αν λυθεί ο αλυτρωτισμός, δεν μας ενοχλεί το όνομα.

Αλήθεια: Το όνομα είναι το όχημα του αλυτρωτισμού. Χωρίς το όνομα, ο αλυτρωτισμός σβήνει αυτομάτως. αυτομάτως. Αντίθετα, με το όνομα παραδεδομένο, ο αλυτρωτισμός παραμένει ζωντανός.

Μύθος 7ος. Δεύτερο μέρος.

Αν αλλάξουν Σύνταγμα, παύει ο αλυτρωτισμός.

Αλήθεια: Είναι αδύνατον να παύσει ο αλυτρωτισμός δια παντός με μία απόφαση κάποιας κυβέρνησης σε μία δεδομένη στιγμή. Ταυτόχρονα, η αποδοχή της παράδοσης του ονόματος Μακεδονία είναι τελεσίδικη, οριστική και αμετάκλητη. Ο αλυτρωτισμός μπορεί να επανέλθει την επόμενη ημέρα. Η αποδοχή του συμβιβασμού ποτέ.

Αν αλλάξουν Σύνταγμα, παύει ο αλυτρωτισμός.

Αλήθεια: Είναι αδύνατον να παύσει ο αλυτρωτισμός δια παντός με μία απόφαση κάποιας κυβέρνησης σε μία δεδομένη στιγμή. Ταυτόχρονα, η αποδοχή της παράδοσης του ονόματος Μακεδονία είναι τελεσίδικη, οριστική και αμετάκλητη. Ο αλυτρωτισμός μπορεί να επανέλθει την επόμενη ημέρα. Η αποδοχή του συμβιβασμού ποτέ.

Μύθος 7ος. Τρίτο μέρος.

Το Σύνταγμα έχει αλλάξει το 1995. Δεν χρειάζεται αλλαγή Συντάγματος για να παύσει ο αλτρωτισμός.

Αλήθεια: Διατάξεις με αναφορές σε «όλους τους Μακεδόνες» υπάρχουν ακόμη στο Σύνταγμα των Σκοπίων. Δεν αφαιρέθηκαν όλες. Το ότι κάποιος ψελλίζει ότι δεν χρειάζεται αλλαγή Συντάγματος, παράγεται από την αδυναμία του Κοινοβουλίου να εγκρίνει αλλαγή Συντάγματος. Όμως αυτό είναι παράλογο, διότι το όνομα του κράτους ορίζεται στο Σύνταγμα (άλλωστε συχνά το αναφέρουμε ως το «Συνταγματικό τους όνομα»), πώς λοιπόν θα αλλάξει «Συνταγματικό όνομα» η χώρα, χωρίς να αλλάξει, έστω αυτό το στοιχείο, από το Σύνταγμα;

Εκτός αυτού, η πραγματικότητα σήμερα είναι ότι δεν υπάρχει δημόσια υπηρεσία που να μην έχει αναρτημένους στους τοίχους χάρτες της «Μεγάλης Μακεδονίας», με ελληνικά εδάφη. Επίσης, στα βιβλία Ιστορίας γράφονται τραγελαφικά πράγματα που θρέφουν γενιές εκεί. Και ασφαλώς, όλα αυτά δεν αλλάζουν σε ένα απόγευμα.

Μύθος 8ος. Πρώτο μέρος.

Βασικά, αναγνωρίζουν ότι είναι Σλάβοι και δεν έχουν σχέση με τους αρχαίους Μακεδόνες.

Αλήθεια: Ασφαλώς υπάρχουν ορισμένοι που το ισχυρίζονται αυτό. Ο Γκεοργκιέφσκι, πρώην πρωθυπουργός πρωθυπουργός των Σκοπίων, πήρε Βουλγαρική υπηκοότητα και από την Βουλγαρία γκρεμίζει τον «Μακεδονισμό» των Σκοπίων σήμερα. Δεν είναι όμως όλοι έτσι. Άλλωστε, ο σφετερισμός της Ιστορίας δεν αφορά μόνο στους Έλληνες. Ονομάζουν «Μακεδονικούς χρόνους» αυτό που διεθνώς ονομάζεται «Ελληνιστικοί χρόνοι», θεωρούν «Μακεδόνισσα», πχ την Κλεοπάτρα κλπ. Τον τόνο τον δίνουν οι άλλοι. Βλέπε αγάλματα, ονόματα, επίσημη προπαγάνδα κλπ.

Μύθος 8ος. Δεύτερο μέρος.

Θέλουν το όνομα Μακεδονία, όχι ως σύνδεση με την αρχαία Μακεδονία, αλλά γεωγραφικά. Άλλωστε κατοικούν στην Μακεδονία.

Αλήθεια: Κατοικούν σε ποια Μακεδονία ακριβώς; Χρονικά δηλαδή ποια Μακεδονία; Αυτό που θεωρούν ως «Μακεδονία», και που μοιράστηκε στα τρία σημερινά κράτη της Ελλάδας, Βουλγαρίας και Σκοπίων, είναι η έκταση τριών συγκεκριμένων Βίλαετιών κατά την Οθωμανική Αυτοκρατορία. Η αρχαία Μακεδονία ήταν αρκετά μικρότερη σε έκταση.

Η ουσία είναι ότι το «Άνω Μακεδονία» είναι δόκιμος ιστορικός όρος, ο οποίος απαντάται από τον Ηρόδοτο στα μέσα του 5ου π.Χ. αιώνα, δηλαδή 150 χρόνια πριν τον Μέγα Αλέξανδρο. Το «Νέα Μακεδονία» ορίζει την χώρα ως τη σύγχρονη έκδοση της αρχαίας. Τα ονόματα αυτά έχουν ιστορική και όχι γεωγραφική χροιά. Το Βόρεια Μακεδονία αυτόματα εγείρει το ερώτημα των νοτίων και της ένωσης μαζί τους.

Δεν θα επέμεναν τόσο πολύ σε τέτοια ονόματα, αν δεν εκμεταλλευόταν την ιστορική βαρύτητα της αρχαίας Μακεδονίας. Αυτό είναι σαφές.

Μύθος 8ος. Τρίτο μέρος.

Το Βόρεια ή Άνω ή Νέα ή «Του Βαρδάρη» – Μακεδονία, είναι «σύνθετα ονόματα με γεωγραφικό προσδιορισμό».

Αλήθεια: Όπως ειπώθηκε παραπάνω, σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, το «Μακεδονία» έχει εθνική χροιά, όχι γεωγραφική. Το ότι υπάρχει γεωγραφικός όρος, όχι απλώς δεν σημαίνει ότι το Μακεδονία γίνεται γεωγραφικός όρος, αλλά αντιθέτως ενισχύει το ότι το «Μακεδονία» έχει εθνικά χαρακτηριστικά. Οι «Άνω/Βόρειοι/Νέοι Μακεδόνες» είναι Μακεδόνες στην εθνότητα. Εμπεδώνει δηλαδή και επιβραβεύει την ύπαρξη Μακεδονικού έθνους, άρα του «Μακεδονισμού» τους.

Ένα παράδειγμα, ίσως το μοναδικό, το οποίο θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι προσδιορίζει το «Μακεδονία» ως γεωγραφικό όρο, είναι το «Σλαβομακεδονία». Σ' αυτόν τον όρο, το Σλαβο- ορίζει το έθνος και το Μακεδονία- ορίζει την γεωγραφία. Και εδώ όμως, η παρανόηση είναι ανοιχτή.

Μύθος 9ος.

Δεν απειλούμαστε στρατιωτικά από τα Σκόπια. Είναι γελοία σκέψη.

Αλήθεια: Αφ' ενός, ο συνδυασμός δυνάμεων και συμμαχιών στο μέλλον δεν μπορεί να προβλεφθεί, όπως αναφέρθηκε και στην δήλωση των 6 το 1992.

Αφ' ετέρου, ας δεχθούμε ότι το επιχείρημα ευσταθεί, χάριν συζήτησης. Η πάνδημη άρνηση των Ελλήνων να αποδεχθούν τον συμβιβασμό της παράδοσης του ονόματος δεν άπτεται στρατιωτικής απειλής. Εσκεμμένη ή όχι, πρόκειται για παρανόηση. Η άρνηση των Ελλήνων έγκειται στην αίσθηση απώλειας ταυτότητας, στην αίσθηση απώλειας τμήματος της Ιστορίας. Όταν ο Έλληνας Μακεδόνας δεν θα μπορεί να δηλώνει ότι είναι Μακεδόνας, διότι δια της κυβέρνησής του θα έχει αναγνωρίσει έναν άλλο λαό ως «Μακεδόνες», αυτό είναι μεγάλο πρόβλημα.

Μύθος 10ος.

Πρέπει να βρούμε λύση. Δεν υπάρχει άλλη ευκαιρία.

Αλήθεια: (Αυτό θυμίζει λίγο Κύπρο 2004 και Σχέδιο Ανάν, αλλά τελικά η ένταξη στην ΕΕ έγινε παρά τις Κασσάνδρες). Ξεχνάμε ότι η χώρα αυτή έχει δύο εθνικές συνιστώσες: Σλάβους και Αλβανούς. Ας σκεφτούμε τους Αλβανούς. Μας λένε ότι δεν δέχονται το Σλαβομακεδονία επειδή δεν είναι Σλάβοι. Μάλιστα. Σάμπως είναι Μακεδόνες; Όχι βέβαια. Όσο ξένο τους είναι το Σλαβο-κάτι, τόσο ξένο τους είναι και το Κάτι-Μακεδονία. Ούτε λιγότερο, ούτε περισσότερο.

Το 1992 δεν είχαν ούτε έναν Αλβανό βουλευτή. Σήμερα έχουν 4 κόμματα, 2 στην κυβέρνηση, το 1 έχει δικό του αντιπρόεδρο. Τα Αλβανικά είναι πλέον επίσημη γλώσσα της χώρας. Είναι μαθηματικά βέβαιο ότι σε λίγα χρόνια θα επιζητήσουν ένα όνομα κράτος ουδέτερο εθνικά, δηλαδή χωρίς κανέναν από τους όρους Σλαβο- ή Μακεδονία-, το οποίο κράτος αυτό θα έχει δύο εθνικές συνιστώσες. Αυτό συμβαίνει σήμερα με το Βέλγιο, που είναι όνομα κράτους απαρτιζόμενο από δύο εθνότητες με άλλα ονόματα.

Αυτό το ενδεχόμενο, αυτομάτως υποβαθμίζει το πρόβλημα από πρόβλημα αναζήτησης ονόματος σε κράτος-εθνότητα-γλώσσα (και άρα, παρουσία σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς και γενικότερα διεθνείς σχέσεις), σε πρόβλημα αναζήτησης εσωτερικού ονόματος μίας εθνικής συνιστώσας.

Αυτό μας δίνει και τον κατάλληλο χρόνο, ώστε από τότε και μετά, να συνεχίσουμε εκείνο το πνεύμα του Μακεδονικού Αγώνα που δεν σκόπευε να «απελευθερώσει την Μακεδονία» (όπως κακώς νομίζουμε), αλλά σκόπευε να θυμίσει στους κατοίκους της Μακεδονίας ότι είναι Έλληνες και να τους αφυπνίσει καταλλήλως, όποια γλώσσα κι αν μιλάνε. Εξ ου και οι «Γραικομάνοι» (κατά τους Βουλγάρους) πληθυσμοί, οι οποίοι πολέμησαν όπως και οι υπόλοιποι Έλληνες χωρίς να γνωρίζουν ελληνικά. Μακροπρόθεσμος στρατηγικός στόχος είναι αυτός.

Μύθος 11ος [προσθήκη 6 Ιουνίου 2018]

Αναγνωρίσαμε «μακεδονική γλώσσα» σε συνέδριο του ΟΗΕ στην Αθήνα το 1977.

Αλήθεια: Το συνέδριο είχε τίτλο 1977: «United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names». Μετάφραση: Συνέδριο του ΟΗΕ σχετικά με τυποποίηση γεωγραφικών ονομάτων

Αντιγράφο από τη σελίδα 29 των πρακτικών του συνεδρίου:

11. Serbo-Croatian and Macedonian Cyrillic alphabets of Yugoslavia The Conference, Recognizing the need for elaboration of resolution 6 of the UN conference on the Standardization of Geographical Names, Recognizing further that in Yugoslavia the romanization of the Serbo-Croatian and Macedonian Cyrillic alphabets has long been employed in official gazeteers and maps,

Recommends that the systems that are given in the annex of this resolution be adopted as the international systems for the romanization of the Serbo-Croatian and Macedonian geographical names in Yugoslavia.

11. Serbo-Croatian and Macedonian Cyrillic alphabets of Yugoslavia

The Conference,

Recognizing the need for elaboration of resolution 6 of the Second United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names, 31/

Recognizing further that in Yugoslavia the romanization of the Serbo-Croatian and Macedonian cyrillic alphabets has long been employed in official gazeteers and maps,

Recommends that the systems that are given in the annex to this resolution be adopted as the international systems for the romanization of Serbo-Croatian and Macedonian geographical names in Yugoslavia.

Μετάφραση

Το Συνέδριο, αναγνωρίζοντας την ανάγκη επεξεργασίας του ψηφίσματος 5 του Συνεδρίου του ΟΗΕ για την «Τυποποίηση Γεωγραφικών Ονομάτων», Αναγνωρίζοντας επιπλέον ότι στην Γιουγκοσλαβία ο μεταγραμματισμός στο λατινικό αλφάβητο (romanization) των Σερβο-κροατικών και Μακεδονικών Κυριλλικών αλφαβήτων έχει χρησιμοποιηθεί σε επίσημα χαρτογραφικά λεξικά και χάρτες, Συνιστά να υιοθετηθεί το σύστημα που δίνεται στο Παράρτημα αυτού του ψηφίσματος για τον μεταγραμματισμό στο λατινικό αλφάβητο των Σερβο-κροατικών και Μακεδονικών γεωγραφικών ονομάτων στην Γιουγκοσλαβία.

Αυτό το απόσπασμα θεωρείται από κυβερνητικούς κύκλους, από παχείς πρωτοσέλιδους τίτλους φιλο-κυβερνητικών εφημερίδων και από διάφορους παπαγάλους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ως «απόδειξη της αναγνώρισης μακεδονικής γλώσσας από την Ελλάδα το 1977».

Αυτή η ενέργεια έχει δύο σκοπούς 1ον. να δικαιολογήσει την αδικαιολόγητη αδράνεια της ελληνικής κυβέρνησης να θέσει θέμα ταυτότητας και γλώσσας στις διαπραγματεύσεις με τα Σκόπια, και 2ον. να οδηγήσει τους δέκτες της «πληροφόρησης» στην σκέψη ότι «αφού αναγνωρίσαμε την γλώσσα το 1977, ας τους παραχωρήσουμε και το όνομα σήμερα».

Στην πραγματικότητα:

1. Το συνέδριο έχει συγκεκριμένο σκοπό την τυποποίηση γεωγραφικών ονομάτων, δηλαδή τον μεταγραμματισμό ονομάτων □ 2. Ουδμία αναφορά δεν γίνεται σε «γλώσσα». Οι σχετικές αναφορές είναι

2α. στο «Αλφάβητο», στο οποίο μάλιστα υπάρχει και η λέξη «Κυριλλικό». □ 2β. σε «Γεωγραφικά Ονόματα», τα οποία μάλιστα είναι εντός της Γιουγκοσλαβίας.

Ουδέποτε η Ελλάδα αναγνώρισε «μακεδονική γλώσσα», ή για να είμαστε ακριβείς, αυτό δεν συνέβη στο εν λόγω συνέδριο, το οποίο είχε άλλο αντικείμενο.

Επίσης, στο συνέδριο από ελληνικής πλευράς συμμετείχε ομάδα από τη γεωγραφική υπηρεσία στρατού. Από Γιουγκοσλαβικής πλευράς υπήρχε μόνο ένα μέλος, που εκπροσωπούσε όλη τη χώρα (Colonel Miroslav Peterska). Οι πληροφορίες αυτές προέρχονται από άρθρο του Γιώργου Μπαμπινιώτη, το οποίο επισυνάπτεται πιο κάτω.

Απόσπασμα από σχετικό και πρόσφατο άρθρο του Μπαμπινιώτη.

«Μια γρήγορη έστω αναδρομή στα σχετικά Πρακτικά της Διάσκεψης δείχνει χωρίς καμιά αμφιβολία ότι στη Συνάντηση αυτή συζητήθηκε (ως συνέχεια άλλων προηγηθεισών Διασκέψεων) ως μόνο θέμα και για πολλές χώρες και γλώσσες (Κινεζική, Αραβική, Εβραϊκή, Ινδική, Ασιατικές γλώσσες κ.ά.) πώς θα μεταγραμματίζονται τα τοπωνύμιά τους με λατινικούς χαρακτήρες («romanization») βάσει ενός συστήματος μεταγραμματισμού (transliteration) των γραμμάτων τού αλφαβήτου τους που θα διευκολύνει να διαβάζονται ευρύτερα.

Η ελληνική αντιπροσωπία, απαρτιζόμενη από γλωσσολόγους, ιστορικούς, μέλη της γεωγραφικής υπηρεσίας στρατού κ.ά., παρέστη ειδικά για το σύστημα μεταγραμματισμού τού ελληνικού αλφαβήτου, επιφυλασσόμενη να προτείνει δικό της σύστημα.

Φυσικά και δεν ετέθη ποτέ σε εκείνη τη Διάσκεψη θέμα αναγνώρισης της ονομασίας της γλώσσας των Σκοπίων ως Μακεδονικής. Αν επρόκειτο να τεθεί τέτοιο θέμα, άλλη θα ήταν η σύνθεση της ελληνικής αντιπροσωπίας αλλά θα εναντιωνόμαστε και όλα τα μέλη της αντιπροσωπίας που έχουν εκφράσει την αντίθεσή τους με διάφορες ευκαιρίες. Και θα χαλούσε ο κόσμος στην Ελλάδα! Επ' ευκαιρία, στη Διάσκεψη δεν προσήλθαν μέλη της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας αλλά ένα μόνο μέλος (Colonel Miroslav Peterska), εκπρόσωπος της Γιουγκοσλαβίας (Belgrade, Yugoslavia).

Αρα αυτό που αποφασίστηκε, όπως και με όλες τις άλλες γλώσσες, είναι ο απλός μεταγραμματισμός με λατινικούς χαρακτήρες της γλώσσας των Σκοπίων και όχι η ονομασία της ως «μακεδονικής γλώσσας»!

Στη «σύσταση» περιγράφεται —όπως και για τα αλφάβητα πολλών άλλων γλωσσών— πώς θα αποδίδεται λατινικά κάθε γράμμα τού κυριλλικού αλφαβήτου που χρησιμοποιούν τα Σκόπια «for the romanization of Macedonian geographical names in Yugoslavia».

Ας σημειώσουμε εδώ ότι η ίδια η επωνυμία της σύστασης («Serbo-Croatian and Macedonian Cyrillic alphabets of Yugoslavia») δείχνει και ποιας γλωσσικής οικογενείας γλώσσα είναι η γλώσσα των Σκοπίων (ανήκει στις σλαβικές γλώσσες), γραφόμενη όπως και οι λοιπές γλώσσες της τότε Γιουγκοσλαβικής Ομοσπονδίας, η Σερβική και η Κροατική, με το σλαβικό κυριλλικό αλφάβητο. Δεν αμφισβητούν δηλαδή ούτε καν οι ίδιοι ότι η γλώσσα τους είναι σλαβική, γι' αυτό και γράφεται με το σλαβικό αλφάβητο όπως και οι άλλες σλαβικές γλώσσες (Σερβική, Κροατική, Βουλγαρική, Ρωσική, Πολωνική κ.ά.). Κι όμως την αποκαλούν «Μακεδονική»!

Το σκεπτικό αυτής τής αναδρομής μπορεί να αποτελέσει, νομίζω, ένα ακόμη επιχείρημα στη φαρέτρα τής ελληνικής διπλωματικής διαπραγμάτευσης ότι η βουλγαροσερβική γλώσσα των Σκοπίων ούτε αναγνωρίστηκε το 1977 ούτε και τώρα μπορεί να επισημοποιηθεί ως «μακεδονική γλώσσα». Ως μέγιστη υποχώρηση θα μπορούσε να ονομάζεται «Σλαβομακεδονική».»

Πηγές: Συνέδριο του 1977 του ΟΗΕ, τα πρακτικά του συνεδρίου με την επίμαχη αναφορά στη σελίδα 29.

Ανδρέας Σταλίδης.

Σημείωση: είναι πιθανό να προστεθούν μύθοι ή πληροφορίες με νέες εκδόσεις. Η παρούσα έκδοση γίνεται στις 21/2/2018 στις 18.30 ώρα Ελλάδος.

Μπαμπινιώτης για "μακεδονική γλώσσα"

Click on Link:

<https://www.youtube.com/watch?v=adHi8q5SCjg>

HELLENIC LINK, INC.

A NON PROFIT CULTURAL AND SCIENTIFIC ASSOCIATION OF
HELLENES AND PHILHELLENES INCORPORATED IN DELAWARE

Suite No. 278

38-11 Ditmars Blvd.

Astoria, New York 11105

Website: <http://www.helleniclink.org>

Email: info@helleniclink.org

Tel.: (718) 217-0430